

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 48/2016-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. marca 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) v konaní o sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Peružek, s. r. o., Podzámska 41/A, Hlohovec, v mene ktorej koná advokát JUDr. Peter Peružek, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 388/2012, za účasti Okresného súdu Piešťany, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 388/2012 porušené boli.

2. Okresnému súdu Piešťany prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 388/2012 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré jej je Okresný súd Piešťany p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Piešťany je p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 296,44 € (slovom dvestodeväťdesiatšesť eur a štyridsaťštyri centov) na účet jej právnej zástupkyne Advokátskej kancelárie JUDr. Peter Peružek, s. r. o., Podzámska 41/A, Hlohovec, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. novembra 2015 doručená s'ťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „s'ťažovateľka“), zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Peružek, s. r. o., Podzámska 41/A, Hlohovec, v mene ktorej koná JUDr. Peter Peružek, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 388/2012.

Zo s'ťažnosti a z jej príloh ústavný súd zistil, že s'ťažovateľka je účastníčkou konania o určenie vlastníckeho práva vydržaním vedeného okresným súdom pod sp. zn. 7 C 388/2012 v procesnom postavení navrhovateľky. Návrh na začatie konania bol okresnému súdu doručený 8. októbra 2012.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uvádza:

„Do roku 2013 vykonával súd len administratívne činnosti, ale nerozhodol o žiadnom postupe v predmetnom konaní. Do dnešného dňa nebolo nielenže vo veci rozhodnutí, ale neuskutočnilo sa ani len jedno pojednávanie. Sťažovateľka podávala niekoľko sťažností na prietahy v konaní 8. 4. 2014, 16. 7. 2014 ako aj predsedovi Okresného súdu Piešťany 20. 8. 2014 a 26. 8. 2015, pričom k tejto sťažnosti predkladám list predsedu Okresného súdu Piešťany Spr. 608/2015 zo dňa 30. 10. 2015, ktorý považuje za dôvodnú uvedenú sťažnosť s prihliadnutím na celkovú dĺžku súdneho konania. Napriek uvedenej odpovedi predsedu Okresného súdu Piešťany, príslušný súd do dňa vyhotovenia tejto sťažnosti nekoná a termín pojednávania neurčil. Nie je akceptovateľné, aby uvedenú právnu vec nebolo možné rozhodnúť po uplynutí 3 rokov, pričom ani skutkovo ani vecne nejde o právne zložitú vec. Opätovne uvádzam, že zo strany sťažovateľky neboli podniknuté žiadne úkony, ktoré by odôvodňovali vzniknuté prietahy...“

Podľa názoru sťažovateľky „... zdĺhavým rozhodovaním vo veci 7 C 388/2012 došlo k porušeniu článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd... a článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v súvislosti s právom na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov...“.

Sťažovateľka v ďalšej časti sťažnosti uvádza, že žiada o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 2 000 €, pričom svoj návrh odôvodňuje tým, že „v tomto konaní súd nezabezpečil a neposkytol ústavou garantované právo na súdnu a inú právnu ochranu a ani neodstránil stav právnej neistoty“.

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľka žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Okresný súd Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 388/2012 porušil právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Piešťany sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 388/2012 konal bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľke sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 2 000 Eur (slovom dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Sťažovateľke sa priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 296,44 Eur, ktorú je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť na účet právneho zástupcu Advokátska kancelária JUDr. Peter Peružek, s. r. o. do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

Ešte pred predbežným prerokovaním ústavný súd požiadal predsedníčku okresného súdu o vyjadrenie k sťažnosti. Na žiadosť ústavného súdu reagovala predsedníčka okresného súdu v prípise sp. zn. Spr. 891/15 z 29. decembra 2015, v ktorom okrem iného uvádza:

„... dňa 08. 10. 2012 bol doručený súdu návrh sťažovateľky v zastúpení advokátom, ktorý jej bol určený Centrom právnej pomoci, kancelária Hlohovec a ktorej bol priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci s finančnou účasťou vo výške 40 eur. Právny zástupca navrhovateľky do návrhu uviedol, že táto je oslobodená od súdneho poplatku. Po preverení veci poverenou vyššou súdnou úradníčkou táto zadala úpravu na vyrušenie súdneho poplatku z návrhu v časti, v ktorej navrhovateľka nebola oslobodená od súdnych poplatkov podľa § 6a ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.. Výzva na úhradu súdneho poplatku bola realizovaná 12. 7. 2013 opravnému zástupcovi navrhovateľky doručená 22. 7. 2013. Súdny poplatok z návrhu nebol zaplatený a právny zástupca navrhovateľky v prípise uviedol, že jej patri plné oslobodenie od súdnych poplatkov. Dňa 2. 7. 2013 bolo preverované, či bol súdny poplatok z návrhu uhradený. Dňa 5. 8. 2013 bol spis predložený vyššiemu súdnemu úradníkovi na rozhodnutie o zastavení konania. Dňa 7. 8. 2013 bolo uznesením konanie zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku z návrhu. Právnomu zástupcovi navrhovateľky bolo doručené 13. 8. 2013. Dňa 19. 8. 2013 bol súdny poplatok z návrhu zaplatený a 21. 8. 2013 bolo doručené odvolanie voči uzneseniu o zastavení konania. Dňa 30. 8. 2013 bol spis predložený vyššiemu súdnemu úradníkovi na vypracovanie rozhodnutia o zrušení uznesenia o zastavení. Na základe osobitného

poverenia pre vyššiu súdnu úradníčku bolo dňa 22. 11. 2013 vydané rozhodnutie o zrušení uznesenia o zastavení konania, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18. 12. 2013. Dňa 16. 7. 2014 právny zástupca navrhovateľky urgoval konanie vo veci. Zákonná sudkyňa, ktorej bol spis pridelený JUDr. Lucia Chrapková, PhD. dňom 1. 9. 2015 odišla na ročnú zahraničnú stáž, preto bol spis dňa 22. 9. 2015 náhodným výberom pridelený Mgr. Andree Hadnagyovej spolu s ďalšími 140 vecami v pojednávacej agende, ktoré sudkyňa popri svojich 775 veciach v pojednávacej agende musí postupne vybavovať, pričom veci prevzaté po sudkyňi JUDr. Lucii Chrapkovej musí nanovo naštudovať.

Okolnosť, že vo veci doposiaľ nebolo nariadené pojednávanie je podmienená množstvom vecí v senátoch sudcov, čo im nedovoľuje v pridelených veciach konať plynulejšie a bez prietáhov. Nesprávna interpretácia oslobodenia navrhovateľky od súdnych poplatkov jej právnym zástupcom spôsobila, že konanie bolo zbytočne zastavené.“

Ústavný súd zo spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 7 C 388/2012 zistil, že popis doterajšieho priebehu konania obsiahnutý vo vyjadrení predsedníčky okresného súdu zodpovedá obsahu označeného spisu, a preto z neho pri rozhodovaní o sťažnosti sťažovateľky vychádzal.

Uznesením č. k. II. ÚS 48/2016-11 z 21. januára 2016 ústavný súd prijal sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie v rozsahu namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 388/2012.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval predsedníčku okresného súdu, aby prípadne doplnila predchádzajúce vyjadrenie okresného súdu k sťažnosti a zároveň oznámila, či trvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predsedníčka okresného súdu v prípise sp. zn. Spr. 891/15 z 22. februára 2016 oznámila, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania, a svoje predchádzajúce vyjadrenie k sťažnosti nedoplnila.

Následne ústavný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľky, aby sa vyjadrila, či trvá na konaní ústneho pojednávania, a zároveň jej zaslal vyjadrenia predsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr. 891/15 z 29. decembra 2015 a z 22. februára 2016 na vedomie a prípadné zaujatie stanoviska.

Právna zástupkyňa sťažovateľky v podaní doručenom ústavnému súdu 10. marca 2016 oznámila, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania, pričom uviedla:

„K vyjadreniu Okresného súdu Piešťany, že dôvodom zdržania je nezaplatenie súdneho poplatku, je zarádzajúce, nakoľko aj z vyjadrenia súdu vyplynulo, že od 18. 12. 2013 neuskutočnil Okresný súd Piešťany žiaden úkon.“

Vzhľadom na oznámenia právnej zástupkyne sťažovateľky a predsedníčky okresného súdu, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o tom, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 388/2012 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak, ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný urobiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 a 4 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Ak súd zistí, že existuje dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, bez zbytočného odkladu informuje tých, ktorí boli predvolaní alebo upovedomení. Súd spravidla uvedie deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie. Dôvod na odročenie sa uvedie v zápisnici alebo poznamená v spise.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1),

správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľky.

1. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že okresný súd vo veci samej ešte nezačal konať, konanie sa v čase podania sťažnosti ústavnému súdu nachádzalo v štádiu prípravy pojednávania, preto prípadná právna či faktická zložitosť napadnutého konania nemohla mať žiadny vplyv na jeho doterajší priebeh.

2. Správanie sťažovateľa ako účastníka konania je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd zo zapožičaného súdneho spisu zistil, že sťažovateľka v súdom určenej lehote nezaplatila súdny poplatok za návrh na začatie konania, v dôsledku čoho okresný súd konanie zastavil. V odvolacej lehote bol následne súdny poplatok uhradený a proti uzneseniu o zastavení konania podala sťažovateľka odvolanie, čo viedlo k zrušeniu uznesenia o zastavení konania. Tento procesný postup okresného súdu možno pripísať na ťarchu sťažovateľky, avšak v okolnostiach posudzovanej veci ho nemožno považovať za okolnosť, ktorá výraznou mierou prispela k priet'ahom v napadnutom konaní.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal hodnotením postupu okresného súdu v namietanom konaní, pričom vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné priet'ahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

Zo súdneho spisu sp. zn. 7 C 388/2012 vyplýva, že v doterajšom priebehu napadnutého konania sa vyskytlo obdobie krátkodobej nečinnosti okresného súdu

(od podania návrhu na začatie konania 8. októbra 2012 do 12. júla 2013, keď bola realizovaná výzva sťažovateľke na zaplatenie súdneho poplatku), avšak najvýznamnejšie prietahy v postupe okresného súdu spočívajú v tom, že bol od 22. novembra 2013 (keď bolo zrušené uznesenie o zastavení konania) vo veci sťažovateľky absolútne nečinný.

Takýto postup nesmeruje k odstráneniu stavu právnej neistoty účastníka konania v primeranom čase, a preto nie je zlučiteľný so základným právom sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Zohľadňujúc doterajšiu dĺžku namietaného konania (tri a pol roka), ako aj skutočnosť, že okresný súd vo veci samej ešte ani nezačal konať, dospel ústavný súd k záveru, že v jeho doterajšom priebehu došlo k zbytočným prietahom, ktoré boli spôsobené jeho dlhodobou neodôvodnenou nečinnosťou. Na tomto základe ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

Obranu okresného súdu spočívajúcu v uvádzaní dôvodov, ktoré mali ako objektívne príčiny spôsobiť tieto prietahy, ústavný súd s odkazom na svoju ustálenú judikatúru (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03) neakceptoval. Personálne problémy a vysoká zaťaženosť sudcov nemôžu byť na ťarchu účastníka konania a nemajú povahu okolnosti, ktorá by vylučovala zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Vzhľadom na skutočnosť, že napadnuté konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu ešte právoplatne skončené, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 388/2012 konal bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku tohto nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadostučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadostučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Cieľom primeraného finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

Sťažovateľka sa domáha priznania primeraného finančného zadostučinenia v sume 2 000 € z dôvodov citovaných v časti I tohto nálezu.

Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadostučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadostučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na dlhodobú a neodôvodnenú nečinnosť okresného súdu, berúc do úvahy skutočnosť, že vo veci samej nezačal ani po uplynutí tri a pol roka konať, dospel ústavný súd k záveru, že v danom prípade bude priznanie finančného zadost'učinenia v sume 1 500 € primerané konkrétnym okolnostiam prípadu (bod 3 výroku tohto nálezu).

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd v zmysle § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Peružek, s. r. o., Podzámska 41/A, Hlohovec. Ústavný súd vychádzal pri rozhodovaní o priznaní trov konania z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2014, ktorá bola 839 € (za 2 úkony urobené v roku 2015).

Úhradu priznal za dva úkony právnej služby vykonané (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

Sťažovateľke priznal za každý úkon vykonaný v roku 2015 sumu 139,83 €, čo predstavuje sumu 279,66 € a režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) za 2 úkony vykonané v roku 2015 po 8,39 €, čo spolu predstavuje sumu 296,44 € (bod 4 výroku tohto nálezu).

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. marca 2016